

Vážení čtenáři,

rok 2010, jehož ústředním ochranářským tématem je biodiverzita, bude za několik dní minulostí. Řečeno s autory jednoho z příspěvků v tomto čísle, je slibným signálem, že po Mezinárodním roce biodiverzity nezůstávají jen strohá rekapitulace a líbivé logo, ale také otázky, k nimž společně hledáme odpovědi. Vždyť palčivých otázek, které ochrana přírody musí nebo by měla v současnosti řešit, není málo.

Některé z nich nastoluje článek autorů H. Härtla, Z. Křenové, J. Hrušky a J. Duška *Je současná ochrana přírody postavena na výsledcích výzkumu?* a rezonují s ním i další příspěvky posledního letošního čísla – *Ohlédnutí za druhou konferencí ochrany přírody v Olomouci aneb jak dál* z pera V. Kostkana a zpráva J. Plesníka o nedávno uskutečněném diskusním setkání s příznačným názvem *Jak v Čechách udržet biodiverzitu?*, které uspořádala Učená společnost ČR.

Všechny tři příspěvky zdůrazňují, že ochranářská praxe potřebuje výzkum zalo-

žený na verifikovaných datech, který bude mít jasný koncepční rámec a bude aktuálně reagovat na potřeby ochranářské praxe, stabilní dlouhodobé financování a vzdělané odborníky, kteří dokáží interpretovat výsledky výzkumu a využít je k odpovědnému rozhodování. Je sympatické, že autoři prvního z uvedených článků neopomněli zdůraznit, že ochrana přírody by neměla podceňovat interpretaci výsledků výzkumu široké veřejnosti, a je zde je třeba ještě dodat, že se to týká nejen těchto dat, ale celé široké problematiky ochrany přírody.

Možná právě neschopnost a třeba i neochota srozumitelným způsobem napadit informovat veřejnost nechtěně přispívá k dnešnímu, někdy ne příliš lichotivému mediálnímu obrazu ochrany přírody jako celku, který – ať se nám to líbí, nebo nelíbí – je často postaven na negativních informacích, mnohdy s bulvárním příděchem. Nedokážeme-li najít cestu, jak tento mediální obraz ovlivňovat, budeme přicházet o zájem a přízeň společností tolik důležitých pro prosazování legitimních zájmů ochrany přírody. V této souvislosti je třeba zmínit, že je dobře, že existují mediálně známí, fundovaní odborníci, kteří dokážou popularizovat „své“ obory, a zpřístupňovat je tak „obyčejným“ lidem, přestože odborné kruhy jejich působení často znevažují (podotýkám, že se to týká mnoha oborů lidské činnosti). Nezbyvá si než přát, aby se takoví populizátoři našli v dostatečném počtu i v ochraně přírody, protože jejich působení je nad všechny složité mediální strategie.

Na srozumitelném, zajímavém a objektivním informování o dění v ochraně přírody se snaží podílet i časopis *Ochrana přírody* a dlužno sebekriticky dodat, že ne vždy se stoprocentním úspěchem. Vzhledem k tomu, že je tradičním a ve spektru dalších tiskovin na tuzemském trhu ojedinělým periodikem (v příštím roce vstoupí již do pětadesátého ročníku!) a na jeho tvorbě a koncepci se vždy podíleli přední osobnosti české, respektive československé ochrany přírody, považuji tuto snahu za přirozenou součást práce všech, kteří se na dnešní podobě časopisu podílejí.

Skutečně dobrý časopis se nemůže obejít bez prozíravého vydavatele a bez kvalitního autorského zázemí. A stejně jako u výše zmiňovaného výzkumu se neobejde bez zpětné vazby, kterou vytvářejí jeho čtenáři. Proto je na čase nastolit širokou diskusi, která se dosud odehrávala pouze na půdě vydavatele – Agentury ochrany přírody a krajiny ČR –, jak docílit, aby se časopis stal uznávanou tribunou státní ochrany přírody, v níž najdou svá témata profesionální pracovníci, ale i širší oborově zainteresovaná veřejnost.

Budeme vděční všem čtenářům, kteří se do této diskuse zapojí, ať už formou dotazníkového šetření, které v příštím roce uveřejníme jak v tištěném časopise, tak v jeho elektronické verzi, nebo i sdělením vlastního názoru na obsah a formu časopisu.

Přeji Vám požehnané Vánoce a uspokojivé nalézání odpovědí na složité otázky ochrany přírody na stránkách našeho časopisu.

Jiřina Bulisová

